

Nr 32.

Av herr **Bondeson m. fl.**, om åtgärder till förebyggande av att landets jordbrukare vid nedslaktning av djurbesättningar till följd av foderbrist m. m. nödgas utgiva direkt skatt till det allmänna för den i anledning därav uppburna valutan.

En följd av 1940 års dåliga skörderesultat har blivit, att jordbrukarna på grund av foderbrist nödgats nedslakta en stor del av sina djurbesättningar. Ett uttryck härför är, att vid slakteriföreningarnas slakterier nedslaktats omkring 140,000 storboskap mer under år 1940 än under år 1939. Frågan om huru den intäkt, som jordbrukarna på detta sätt tillförts, skall behandlas i beskattningsavseende torde komma att aktualiseras redan under innevarande år.

Enligt nu gällande skattelagar skall — såframt jordbrukaren icke har ordnad bokföring och på grund härav kan medgivas att deklarerera efter affärs-mässiga grunder — vid normal omsättning köpeskillingen för försålda djur upptagas som inkomst och utgifter för inköp av djur avdragas som omkostnad. Föreligger åter realisation, alltså icke normal omsättning, tillämpas reglerna angående realisationsvinst, d. v. s. den vinst, som uppstått i förhållande till inköpspriset för djur, som förvärvats genom köp eller byte eller därmed jämförligt fång och som varit i den skattskyldiges ägo mindre än fem år, upptages som intäkt. För djur, som den skattskyldige ärvt eller själv uppfött, eller djur, som han innehåft mer än fem år, behöver alltså icke vinsten upptagas som intäkt. Å andra sidan få kostnaderna för djur, som inköpas i stället för sålunda realiserade, icke avdragas som omkostnad.

Med hänsyn till de principer, efter vilka beskattningen av jordbrukare, som ej ha ordnad bokföring, är uppbyggd, torde erinringar icke kunna göras mot det anförda skattesystemet i och för sig. Avgörande är givetvis dock, att skillnaden mellan normal omsättning och realisation så upprätthålles i praktiken, att jordbrukarna icke påläggas skatt, där sådan icke rättvisligen bör komma i fråga.

Såvitt kan bedömas av de rättsfall, som finnas rörande gränsen mellan normal omsättning och realisation (se utredning i Svensk skattetidning 1940 sid. 275), synas taxeringsmyndigheterna särskilt i de lägre instanserna gärna vilja tillämpa regeln om normal omsättning. Ehuru givetvis en klar gränsdragning här är förenad med svårigheter, synes det dock önskvärt, att om möjligt klara regler gäves, efter vilka bedömandet kan äga rum. Särskilt torde behovet av dylika regler framträda vid taxeringsmyndigheternas arbete under innevarande år.

Med hänvisning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville verkställa skyndsamt utredning av ovan berörda spörsmål samt för innevarande års lagtima riksdag framlägga eventuellt erforderliga förslag till förebyggande av att landets jordbrukare vid nedslaktning av sina djurbesättningar till följd av den på grund av fjolårets felslagna skörd uppkomna foderbristen eller därmed jämförliga förhållanden nödgas utgöra direkt skatt till det allmänna för den i anledning därav uppburna valutan.

Stockholm den 20 januari 1941.

Lennart Bondeson.

Axel Mannerskantz.

Carl Bengtsson.

Gust. Elofsson,
Wä.

C. Fr. Carlström.

B. A. Nilsson.

Ivar Persson.

Alfred Andersson.

Lage Svedberg.

Gottfr. Karlsson.
